

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

540

Vragen van het lid **Rebel** (PvdA) aan de Ministers van Veiligheid en Justitie en van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over *het verhalen van de kosten van het opruimen van drugsafval op de daders* (ingezonden 2 oktober 2014).

Antwoord van Minister **Opstelten** (Veiligheid en Justitie) (ontvangen 13 november 2014). Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2014–2015, nr. 351

Vraag 1

Kent u het bericht «gemeente niet geïnformeerd over drugsdumpers»?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Is het waar dat het zelden gebeurt dat de politie dumpers van drugsafval opspoot? Zo ja, hoe komt dat? Zo nee, waar blijkt het tegendeel uit? Hoe vaak heeft de politie het afgelopen jaar verdachten van het dumpen van drugsafval opgespoord?

Antwoord 2

De dumpingen vinden grotendeels plaats in het buitengebied. De kans dat de daders hierbij op heterdaad worden betrapt is derhalve gering. Het is mede om die reden van belang dat het aantal drugsdumpingen wordt teruggebracht. Met het aanpakken van de productie van synthetische drugs wordt ook het aantal drugsdumpingen teruggedrongen. De aanpak van de productie van drugs heeft daarom onverminderd prioriteit, ook na 2014. Een belangrijke focus daarbij ligt op het verstoren van het productieproces. Het wordt criminelen moeilijk gemaakt om aan het benodigde gereedschap en de chemische grondstoffen te komen, bijvoorbeeld door intensieve internationale samenwerking met de bronlanden van deze grondstoffen. Naast deze aanpak aan de voorkant loopt in Noord-Brabant een project gericht op de aanpak van dumpingen. Diverse partners werken daarin samen om de gevolgen van de drugsdumpingen en de daarmee gepaard gaande opruimkosten te beperken.

¹ ANP, 18 september 2014

Zoals ik reeds heb gemeld in antwoord op vragen van de leden Jacobi en Rebel over «Handhaving dumping drugsafval in de natuur»², kan het dumpen van drugsafval onder verschillende feiten worden vastgelegd, hetzij als een milieudelict, hetzij als overtreding van de Opiumwet. Het dumpen van drugsafval wordt als zodanig niet geregistreerd in de bedrijfsprocessensystemen van het openbaar ministerie (OM). Navraag bij de Nationale politie heeft uitgewezen dat ook door de politie voor dit soort incidenten niet een afzonderlijke classificatie wordt gebruikt. Deze incidenten zijn derhalve niet onder de noemer van «dumpen van drugsafval» in het bedrijfsprocessensysteem Basisvoorziening Handhaving (BVH) te identificeren.

Vraag 3

Is het waar dat de gemeente Landerd niet op de hoogte was van het feit dat de daders van een dumping van drugsafval bij de politie en de justitiële autoriteiten bekend waren? Zo ja, hoe kwam dat? Zo nee, wat is dan niet waar?

Antwoord 3

Uit het opsporingsonderzoek van politie en OM is niet gebleken wie er verantwoordelijk was voor deze drugsdumping. Zodoende kon de gemeente niet geïnformeerd worden over mogelijke daders. De berichtgeving op dit punt klopt dus niet.

Vraag 4

Deelt u de mening dat als verdachten van het dumpen van drugsafval bekend zijn en het tot een strafzaak is gekomen, de grondeigenaar er dan baat bij zou hebben om van die strafzaak te weten? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 4

Ja, die mening deel ik. Een benadeelde heeft dan de mogelijkheid om een vordering in te dienen als benadeelde partij, welke vordering gelijktijdig met de strafzaak wordt behandeld. Voor een vergoeding komt alleen in aanmerking die schade die rechtstreeks het gevolg is van het feit, zoals dat in de tenlastelegging is omschreven. Een drugsdumping kan met het oog daarop als milieudelict ten laste worden gelegd.

De vordering mag overigens geen onevenredige belasting van het strafgeding opleveren. Is dat wel het geval, dan zal de strafrechter de benadeelde partij niet-ontvankelijk verklaren en kan de benadeelde zijn vordering vervolgens aanbrengen bij de burgerlijke rechter.

Vraag 5

Acht u het mogelijk dat grondeigenaren vaker niet op de hoogte zijn of worden gesteld van het feit dat verdachten van een dumping verwickeld zijn in een strafzaak? Zo ja, wat kunt u doen om te bewerkstelligen dat grondeigenaren wel goed geïnformeerd raken of worden? Zo nee, waarom acht u dit niet mogelijk?

Antwoord 5

Ik kan die mogelijkheid niet geheel uitsluiten. Indien bij politie en OM bekend is wie verantwoordelijk is voor het dumpen van drugsafval, zal tevens worden bezien wie daardoor mogelijk schade heeft geleden. Het OM geeft uitvoering aan de verantwoordelijkheid om de betrokkenen te informeren over het verloop van de strafrechtelijke procedure en hen in de gelegenheid te stellen zich te voegen als benadeelde partij.

Vraag 6

Welke rol kan een strafrechter hebben in het geval er sprake is van schade ten gevolge van het dumpen van drugsafval ten aanzien van het vergoeden van de veroorzaakte schade, ook al is de partij die schade heeft ondervonden niet bij het strafproces betrokken? Moet een strafrechter altijd rekening houden met de vraag of er sprake is van schade?

² Aangangsel Handelingen, vergaderjaar 2013–2014, nr. 1267

Antwoord 6

Als een benadeelde zich niet heeft gevoegd in de strafprocedure heeft de strafrechter de mogelijkheid om, in het geval van een voorwaardelijke veroordeling, op grond van artikel 14c, tweede lid, sub 1 Wetboek van Strafrecht de bijzondere voorwaarde te stellen van een gehele of gedeeltelijke vergoeding van de door het strafbare feit veroorzaakte schade. Ook voor schadevergoeding als bijzondere voorwaarde is een causaal verband tussen delict en schade noodzakelijk.

Vraag 7 en 8

Deelt u de mening dat de kosten van het opruimen van drugsafval bij voorkeur door de verdachte vervuiler zelf betaald dienen te worden? Zo ja, hoe verhoudt zich dat tot het bovenstaande voorbeeld van de gemeente Landerd?

Deelt u de mening dat het onredelijk kan zijn om grondeigenaren die het slachtoffer zijn van drugsdumpingen, zelf voor de kosten van het opruimen daarvan op te laten draaien? Zo ja, waarom en wat gaat u doen om die onredelijke situaties te voorkomen? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 7 en 8

De kosten waarmee grondeigenaren worden geconfronteerd om gedumpte drugsafval op te ruimen dienen primair ten laste te komen van de dader. Als politie en OM erin slagen om degene te vinden die voor een drugsdumping verantwoordelijk is, wordt tevens onderzocht of de kosten op diegene kunnen worden verhaald. In een recente uitspraak (d.d. 6 augustus 2014) van de Raad van State is bepaald dat de grondeigenaar niet zonder meer verantwoordelijk kan worden gehouden voor drugsdumpingen die buiten zijn schuld en medeweten op zijn terrein zijn gedaan.³ Ik verwijs verder naar mijn antwoord op vragen 3 en 9.

Vraag 9

Acht u het mogelijk en wenselijk om, net zoals voor het opruimen van explosieven uit de Tweede Wereldoorlog, een regeling te treffen om gemeenten of andere grondeigenaren die geconfronteerd worden met hoge kosten voor het opruimen van drugsafval daarvoor financieel te compenseren? Zo ja, op welke wijze gaat u dit bewerkstelligen? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 9

Bij de behandeling van de begroting van het Ministerie van Infrastructuur en Milieu is door het leden Cegerek (PvdA) en Dijkstra (VVD) een amendement⁴ ingediend om geld vrij te maken voor een tegemoetkoming in de kosten van het opruimen van drugsdumpingen. De Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu heeft dit amendement ontraden. Over dit amendement zal in de week van 24 november worden gestemd. Ik verwijs verder naar mijn antwoord op vragen 7 en 8.

³ http://www.raadvanstate.nl/uitspraken/zoeken-in-uitspraken/tekst-uitspraak.html?id=80349&summary_only

⁴ Kamerstuk 34 000 XII, nr. 49